

Midnattsropet

Nr 5 - 1973 - årg. 14 - pris kr. 1:80

Maranata • Du vår Herre kom!

Här bjudes nåd...!

Maranatasångarna på Sergelarkaden, ett av Europas många, hårda narkotikacentraller, utanför Sveriges riksdagshus. Sångarna är inte det nionde eller tionde politiska alternativet, är inte språkrör för någon lära i verklighetsflykt. Dom har inga piller eller flaskor. Dom sjunger om vägen till frälsning i Jesus Kristus. Det är kamp om människorna, ett andligt krig. "Det kriget får aldrig stanna..." — inte förrän soldaterna evakueras från jorden i maranatabönens uppfyllelse: Du vår Herre kom!

Visionen bär oss!

Det är en underbar nåd att få vara försonad med Gud och uppleva gemenskapen med de heliga. När jag 1968 mötte väckelsefolket hade jag väl ingen aning om vilka konsekvenser det skulle få för mitt liv. Inte trodde jag väl då att jag fem år senare skulle tjäna Herren i en Maranata-församling som växt fram i det schartauanska Halland på några år.

1968 hade jag intellektuellt högtflygande planer om att göra en universitetskarriär. Men Gud ville annorlunda. Jag kämpade emot kallelsen med allt jag var värd — jag satte mig emot förmaningar och profetiska budskap. Jag började, efter en sommar som stipendiat i England då Gud ånyo talade, mot bättre vetande på universitetet i Lund.

På allhelgonadagen 1971 när jag var hemma på dopförrättning mötte Gud mig så att jag inte längre kunde tveka. Antingen en ljumhetens och toleransens breda väg eller väckelsens helofferväg låg framför. När jag återvände till Lund fann jag att jag inte kunde koncentrera mig på mina studier. Istället blev Guds Ord och tjänandet ett inre tvång. Jag bröt

upp och tillsammans med broder *Kurt Rudgard* och vännerna upplevde vi en väckelsetid som utgör grunden för det arbete vi nu har för Herren. Vi upplevde att syndare blev frälska och intresset för maranatomötena växte.

Men jag vill inte idealisera skeendet vintern 1971—våren 1972. Vi var oerfarna och oprövade i många situationer, som djävulens strategi skapade. Men i varje prövning har Gud bevisat att han håller sin hand över verket.

Även rent materiellt har jag personligen fått uppleva Guds omsorg. När jag flyttade till stan fanns det inga jobb men genom en förunderlig serie av omständigheter kom jag in vid försäkringskassan som kontorsbiträde. Även om det är jobbigt att både arbeta och vara med i församlingens arbete så är det nåd att vara "självförsörjande" och slippa ligga någon till last.

Men det största tacksägelseämnet är väl ändå att vara bevarad i den vision jag upplevde 1968. Gud har fått och faktiskt behövt fostra mig på många sätt och här har han väl haft sin största hjälp av våra unga vittnen *Kurt* och

Monica. Deras föredöme och undervisning samt den gedigna förkunnelse broder *Imsen* framburit har givit mig en fast grund att stå på.

Det är väl så att även om man med de bästa föresatser vill tjäna Jesus så är det mycket i våra liv som måste brinna för att kraften och verket skall befinnas vara Guds och icke från någon människa. Det är, tack och lov, mycket som rör sig i vår stad och Gud ger oss nya kontaktpunkter och öppnar dörrar för väckelseropet: Maranata! Jesus kommer!

All ära skall Jesus ha, ty det är hans nåd att det icke är ute med oss utan vi kan skåda framåt förnyade och med tro på Gud.

Lars Ove Karlsson
Halmstad

Detta är läsarnas forum.

Skriv även du — så koncentrerat som möjligt — något till tröst, uppmuntran eller förmaning.

Adressen är: Midnattsropet,
Box 1236
161 12 BROMMA 12

MALMKÖPINGSVECKAN

14 – 22 juli 1973

Förbered konferensen i bön!

aktuell kommentar

Kyrkan och staten

■ Kyrka-stat-utredningen har lämnat sitt förslag till nytt samband mellan kyrkorna och staten. Sambandet mellan Svenska kyrkan och staten består men förändras på en rad avgörande punkter. Svenska kyrkan blir främst ett trossamfund med sin offentlighetsrättsliga ställning avvecklad. Samtidigt kompenseras frikyrkorna genom ett ökat statligt stöd, vilket också kommer att innebära att samfundens knyts närmare staten.

Förslaget har från de flesta håll mottagits med tillfredsställelse. Den enda hörbara opinion som kommit till uttryck är från Örebromissionen. I en artikel i dess tidsningsorgan har Sigfrid Deminger kraftigt varnat för de följder som kan uppstå, om förslaget går igenom.

Samhället blir här inte längre engagerat bara i ett trossamfund, skriver Deminger, utan i alla. Svenska kyrkan och frikyrkorna möts därigenom någonstans på halva vägen. Att frikyrkligheten utan ordentlig analys är i färd med att acceptera detta förslag är mer än förvånansvärt.

Det nya sambandet mellan staten och frikyrkorna är så gott som uteslutande av ekonomisk natur, fortsätter Deminger. En av stödformerna skall utgöras av bidrag till kyrkobyggnader och lån på mycket förmånliga villkor. Därvid kan dock lokalerna komma att betraktas som allmänna samlingslokaler med upplåtelseskyldighet även för profana sammankomster. Samhället kan därmed också göra anspråk på inflytande när det gäller planeringen av nya kyrkobyggnader, antal storlek, utformning, plats osv.

En andra stödform är direkta

statliga bidrag. Fördelningen skall ske genom ett råd, Trossamfundens samarbetsråd, som skall utses av regeringen och bestå av representanter från samtliga trossamfund, även icke kristna, vilka uppfyller kravet om att betjäna 3 000 personer. Muhammedaner och buddister skall alltså framöver delta i handläggningen av frikyrkornas ekonomiska frågor.

Härmed inrättas ett beslutsfattande organ högt över församlingsnivån. Staten kommer säkert att utnyttja den som remissinstans, varvid de enskilda samfundens inflytande begränsas. Steget till ett statens religionsvårdande verk är inte särskilt långt.

Trossamfundens samarbetsråd innebär således att staten nu initierar ett samarbete mellan trossamfundet. Det har hittills hört till samfundens inre angelägenheter, skriver Deminger.

Den utveckling Midnattsropet sedan länge varnat för ser ut att fortsätta mot sitt mål med oförminskad fart. Kortsiktiga ekonomiska beräkningar har fått gå före ideologiska ställningstaganden och skapat en situation unik för svensk kristenhet.

Genom sitt förakt för det profetiska ordet handlar kyrkorna i blindo. Samtidigt skapar man omedvetet förutsättningarna för profetiernas fruktansvärda uppfyllelse. Den kyrkostat som förverkligades i det gamla romarriket är på nytt aktuell, men denna gång i globalt hänseende. Så går också historien igen. Det man en gång drog ut ifrån är man åter på väg in i, fast denna gång är det totalitära systemet fullständigt utbyggt och komplett. ■

Midnattsropet

ORGAN FÖR RADIKAL VÄCKELSEKRISTEN FRONT.

Utkommer med ett 20-sidigt nummer den 1 och 15:e varje månad.

Ansvarig utgivare: Arne Imsen.

I redaktionen: Lars O Andersson, Gustaf Jillker, Stina Fridolfsson, Per Arne Imsen och Ulla Näsholm.

Prenumerationspriset är: Helår 40:—, Halvår 21:—, Kvartal 11:—. Lösnummer 1:80. Till Finland, Norge, och Danmark är priset det samma som i Sverige.

Tidningens adress: Midnattsropet, Box: 1236, 161 12 BROMMA 12. Postgiro 57 16 20. Tel. (växel) 08/80 29 35. Efter växelns stängning 80 29 39.

Tidningen tillämnar "rullande abonnemang". D. v. s. prenumeranter till uppsägning sker.

Meddelande om adressändring måste göras senast tre veckor innan den skall träda i kraft och kan ske genom skriftligt meddelande till tidningens exp. eller på postens adressförändringsblankett.

Redaktionen tar med tacksamhet emot bidrag; vittnesbörd, rapporter om Guds verk etc.

Johannelunds församlingsshem
Missionsvägen 24
161 35 BROMMA

Servering och logi
Öppet: 11.00—22.30
Ring: 08/80 29 35
Maranataförsamlingen,
Stockholm
Pg 44 10 05-6

Ett ord på vägen...
Tel. 08/26 88 60
(automatisk tele-svarare)

Tryckeri: AB Egnellska
Boktryckeriet, Stockholm 1973

Arne Imsen:

Församlingens upprättelse

Det impulsbetonade bibelstudiet är orsaken till att troende människor far såsom spån hit och dit när stormarna kommer. Många kristna läser icke bibeln för att verkligen studera och tillägna sig dess budskap. De är dikterade av samvetets krav och drivs till bibeln av fruktan att de annars förlorar Guds välbehag eller blir straffade. Tyvärr blir bibelstudiet flyktigt och planlöst därför att uppbyggelsemomentet alltför ofta överbetonas. Med sådana inspirationskällor blir det omöjligt att finna Guds vilja och bli förtrogen med hans underbara program för individ och församling.

Gud vill i denna tid upprätta sin församling i apostolisk makt och kraft. Det finns absolut ingen annan makt än vårt eget kött som kan hindra oss att tillägna oss det arv löftesordet utfäster, till Abrahams säd. Församlingen är oövervinnerlig då hon ikläder sig sin gudomliga makt, men detta iklädande föregås av en frigörelseprocess där köttets härlighet avkläds, döms och besegras.

Till ett apostoliskt församlingsliv hör under och tecken, som gör korsets kraft uppenbar och tillgänglig för behovets barn. Gud är mer angelägen att på detta sätt demonstera sin helande och frälsande kraft än några människor är att ta emot befrielse.

Men till ett apostoliskt församlingsliv hör också en mycket sträng tukt. Gud träder i förbindelse med oss genom sin Son och låter genom sin frälsande, bestraffande och fostrande nåd en ny natur födas, bevaras och fullbordas i oss.

I en andlig livsgemenskap, där Jesus Kristus måste vara både Frälsare och Herre fungerar Guds ord som ett ständigt verksamt korrektiv. I församlingen finns det både köttliga och andliga människor. Vi möter de nyfödda barnen, som helt naturligt icke hunnit fram till större andlig mognad, men tyvärr finns det också sådana som har stannat i utvecklingen och därför trots hög ålder fortfarande lever kvar i sin barnoms köttslighet. Man kan sålunda vara frälst och äga liv i Gud men trots detta vara köttsligt sinnad. Vår förmåga att tillgodogöra oss Guds ord likaväl som vårandel avslöjar om vi är köttliga eller andliga människor. Men alla de som vill söka sig fram på Nya Testamentets vägar måste tillryggalägga det första för att gå in i det andra tillståndet, ty detta är livsrytmen i en församling där ett skapande och förnyande pingstliv är verksamt.

Skall församlingen få förblivande framgång och få växa till utan spekulativa stödåtgärder med sensationella effekter, måste den ledas av andliga människor. Det gäller att rätt använda de Guds hemliga vapen, som gör dem till övervinnare.

I I Tim. 2 framför Paulus en märklig och i alla avseenden mycket omodern förkunnelse. Det är skrivet i en annan tid än vår och frågan är om den kan tillämpas på våra förhållanden. Säkerligen behandlar dock även detta kapitel tidlösa sanningar, som den ytliga betraktaren aldrig upptäcker. I åttonde versen presenteras indirekt två kategorier, män med helt olika utvecklingslinjer. Det är bedjande bröder eller disputerande män. Den sista delen av kapitlet behandlar kvinnans ställning till lärarämbetet. Många åberopar Paulus och gör gällande att kvinnan bör tåga i församlingen. Men om vi här börjar med det första så måste det sanningsenligt konstateras att det som regel är mycket svårare att få bröderna att bedja än det är att få kvinnorna att tåga. Detta missförhållande är orsaken till alla förödande strider om sekundära ting. Om bröderna ser till att gemenskap upprättas i bönen är förutsättningar skapade för att nå fram till kristna lösningar på de mest ömtåliga problem.

Det är uppenbart att församlingen aldrig kan bli en modern folkrörelse om hon skall ta sin uppgift på allvar och realisera sitt givna program. Församlingen är höjd över allt föreningsväsende och har ett helt annat mål än samhället, varför också hennes inre liv regleras efter helt andra lagar. Mannens och kvinnans ställning och uppgift i församlingen är icke en fråga om demokrati utan om kristendom i funktion. Föreningen söker sig fram till, för sina ideal godtagbara lösningar genom många och långa diskussionsmöten. Församlingen däremot, som i alla lägen skall förverkliga en gudomlig mönsterbild, söker sig fram till andliga lösningar genom många och långa bönemöten. Även om mönsterbilden är given kan förutsättningar att nå fram till denna i nuet skapas genom Ordet, som opererar bort manlig stolthet och kvinnlig fåfänga så Anden får herraväldet. Detta är en sanning som för den köttslige föreningsmanniskan verkar fullständigt orimligt och verklighetsfrämmande men som öppnar obegränsade möjligheter för den andligt sinnade trosmänniskan. Här går alltså fortfarande gränsen och det är dessa livsprinciper som kommer att forma gemenskapen genom att avgöra vårt sätt att praktiskt lösa de problem vi ställs inför.

Vandra vidare

av evangelist
Karl-Georg Rognstad,
Skellefteå

"Och Herren sade till Abram. "Gå ut ur ditt land och från din släkt och från din faders hus, bort till det land som jag skall visa dig. Så skall jag göra dig till ett stort folk; jag skall välsigna dig och göra ditt namn stort, och du skall bliva en välsignelse. Och jag skall väl-

Dessa verser har gång på gång kommit till mig, och när jag har läst dem, och studerat Abrahams liv, har jag förundrats över Herrens behandling och långmodighet mot Abraham. Han hade ju varit med om ett uttåg tillsammans med Tera från det kaldeiska Ur. (I Mos. 11: 31.) Men det står vidare att på vägen till Kanaans land kom de till Haran och bosatte sig där. Tera dog i Haran, och hur länge de därefter bodde där vet jag inte, men när Abraham var sjuttiofem år kom Herren med en förnyad kallelse.

Trots sin ålder och andra människors "goda råd" om hur bra han hade det i Haran gick Abraham åstad trots att han icke visste vart han skulle komma. Han bara förtroستade på det Herren hade sagt. Lot gick också med.

På sin vandring mot det utlovade landet upplevde Abraham att Herren välsignade honom. Ja, till och med Lot, som icke hade fått någon kallelse, upplevde Herrens välsignelser.

Se landet!

I I Mos. 13 läser vi om att det icke mera var möjligt för Abraham

signa dem som välsigna dig, och den som förbannar dig skall jag förbanna, och i dig skola alla släkter på jorden varda välsignade. Och Abram gick åstad, såsom Herren hade tillsagt honom, och Lot gick med honom." (I Mos. 12: 1—4.)

och Lot att vara tillsammans. De har båda blivit mäktiga och har upplevt Herrens välsignelser. Abraham och Lot enades om att skiljas och Lot valde den tillsynes bästa delen. Men då Lot har skilts från Abraham sker det något. Då talade Herren till Abraham: *"Lyft upp dina ögon och se, från den plats där du står, mot norr och söder och öster och väster. Ty hela det land som du nu ser skall jag giva åt dig och din säd för evärdlig tid."* I Mos. 13: 14—15.

Abraham kom till det land som Herren hade lovat honom, men det står att på grund av hungersnöd var han tvungen att resa till Egypten. Tänk dig in i vilken situation Abraham befann sig. Men också där upplevde Abraham hur Herren kom till honom och talade till honom.

Trots många misslyckanden och felsteg upplevde Abraham att Herren icke stötte honom ifrån sig, men talade gång på gång. Varför? Jo, Herren hade en speciell plan med Abrahams liv. I Abraham skulle nämligen alla jordens släkter välsignas.

När jag ser på Abrahams liv,
Forts. sid. 15

bibel ORDET

Han begannte om igen

Detta är det ord som kom till Jeremia från Herren, han sade: "Stå upp och gå ned till krukmakarens hus, där vill jag låta dig höra mina ord."

Då gick jag ned till krukmakarens hus och fann honom upptagen med arbete på krukmakarskivan.

Och när kärlet som krukmakaren höll på att göra av leret misslyckades i hans hand, begannte han omigen, och gjorde därav ett annat kärl, så som han ville hava det gjort.

Och Herrens ord kom till mig, han sade: "Skulle jag icke kunna göra med eder, I av Israels hus, såsom denne krukmakare gör? säger Herren. Jo, såsom leret är i krukmakarens hand, så ären och I min hand, I av Israels hus."

JER. 18:1—6

● *Bibelcitat:*

"Och man brände upp Guds hus och bröt ned Jerusalems mur, och alla dess palats brände man upp i eld och förstörde alla de dyrbara föremål som funnos där.

Och dem som hade undslupit svärdet förde han bort i fångenskap till Babel, och de blevo tjänare åt honom och åt hans söner, till dess att perserna kommo till väldet. För att Herrens ord skulle uppfyllas — alltså till dess att landet hade fått gottgörelse för sina sabbater. Ty medan det låg öde, hade det sabbat — till dess att sjuttio år hade gått till ända.

2 Krön. 36: 19—21.

"Men i den persiske konungen Kores' första regeringsår uppväckte HERREN — för att HERRENS ord från Jeremias mun skulle fullbordas —

den persiske konungen Kores' ande, så att denne lät utropa över hela sitt rike och tillika skriftligen kungöra följande: "Så säger Kores', konungen i Persien: alla rikena på jorden har HERREN, himmelens Gud, givit mig: och han har anbefallt mig att bygga honom ett hus i Jerusalem i Juda."

"Vemhelst nu bland eder, som tillhör hans folk, med honom vare hans Gud, och han drage upp till Jerusalem i Juda för att bygga på HERRENS, Israels Guds, hus; han är den Gud som bor i Jerusalem. Och varthelst någon ännu finnes kvar, må han av folket på den ort där han bor såsom främling få hjälp med gods och boskap, detta jämte vad som frivilligt gives till Guds hus i Jerusalem." Esra 1: 1—4.

TEMPEL BYGGARNA

Predikan av Gunno Anderzon

Detta är en befallning från den persiske konungen Kores, att de skall få dra tillbaka till sitt land. Där, i Jerusalem, skall de bygga ett nytt hus åt Herren.

Det märkliga är att sjuttio år är gångna; sjuttio år efter att Jerusalem slogs i spillror. Då ljuder Herrens befallning till dem: drag till Jerusalem.

I Esr. 2: 1—2 läser vi om några som ställde sig i spetsen för återtagandet. Bland dessa hövdingar är först Serubbabel, överståthållaren, och Jesua, som blev överstepräst. Mordokai, som vi läser om här, är inte samme Mordokai, som vi möter senare i Bibeln.

Folket bosatte sig i Israels städer. Och i sjunde månaden församlades man i Jerusalem. På första dagen i den månaden begynte man offra brännoffer åt Herren. Då var ännu inte grunden till templet lagd. Men de hade följt Herrens befallning och var redo att utföra uppdraget. Herrens hus skulle byggas upp igen.

Detta var ungefär 400 år efter Salomos tid. På hans tid var landet Israel i sin absoluta blomstring, det var allmän högkonjunktur, och landet var större än det någonsin tidigare varit. Salomo var ju den siste konung som regerade över både Norra och Södra riket. Efter hans död faller landet sönder i två delar, tiostamsriket och tvåstamsriket.

Redan under Salomos regeringstid hade landet börjat upplösas. Så skedde, emedan Salomo inte gjorde som Herren sagt honom. Det är ett land, fyllt av inre splittring, som Salomo lämnar efter sig.

Men ett tempel fick Salomo bygga. Hans far, David, hade haft den tanken att få bygga ett hus åt Herrens namn. Men Herren förvägrade honom det, därför att han var en krigsman som utgjutit mycket blod.

Herren gav David ett helt annat svar. Han skulle få en son som han skulle kalla Salomo, som betyder

frid. Han skulle få bygga ett hus åt Herren.

Därmed samlade David byggnadsmaterial i enorma mängder. Man kunde inte väga järnet, man kunde inte väga kopparen, ja, inte ens silvret och guldet kunde man väga, så mycket blev det. Och Salomo började bygga på ett tempel, efter den mönsterbild som fadern gett honom.

Märk väl. Templet stod färdigt omkring år 1000. Men bara 400 år därefter slås detta pompösa tempel i spillror. Den nya muren, som Salomo byggde, blev också nedriven.

Här hade nu leviterna burit på tabernaklet med alla dess tillbehör, under ökenvandringen. Och ett tempel var byggt dit folket strömmade för att tillbedja och lovprisa Herren. Så ville också Gud att det skulle vara.

Men se vad som hände. Herren såg att folket inte var hörsamt för hans bud. Att folket inte vandrade med fasta steg efter de befallningar, han givit.

Då offrar Gud templet, all den härlighet, den makt, och allt det vida rykte som templet hade, och allt slås i spillror. Alltsammans raderas, när Herren ser till folket och ser att det måste räddas.

Vad hände med det norra riket, tio-stamsriket? Jo, 722 bröt Samarien fullständigt samman, och reste sig inte mer. Det försvann, sögs upp av kringliggande riken. Men Herren hade en plan.

Herren hade sagt till David att det skulle finnas ett folk i evärdelig tid, som skulle vara uppkallat efter hans namn. Det var ett oryggligt beslut som Gud också talade till Abraham om, när han kallade honom ut ur det kaldeiska Ur, att det skulle bli ett folk som skulle stå där efter hans säd.

Herren hade sett till sitt folk, sett deras tillbedjan, men också deras ohörsamhet. I sin faderliga omsorg visste han, att en ändring måste komma till stånd. För folkets bevarande offrar han templets härlighet.

Och i sjuttio år fick landet ligga öde.

Men efter de sjuttio åren, blev Kores ande uppväckt genom Herren. Och befallning gick ut att folket skulle dra tillbaka. Det var den andra generationen av de som kommit till Babel, som fick den befallningen. Serubbabel och Josua drog i spetsen: en som ledare för den världsliga sektorn, den andre för den religiösa.

Och grunden lägges; som vi läser i Esra 3: 12. "Men många av prästerna och leviterna och huvudmännen för familjerna, de gamle som hade sett det förra huset, gräto högljutt, när de sågo grunden läggas till detta hus; många åter jublade och voro så glada, att de ropade med hög röst."

De gamla männen trodde inte, att någon skulle kunna mäta sig med det förra husets härlighet som man hade långt inne i minnenas värld, men som en gång varit en verklighet för dem. Och nu såg de hur grunden lades till ett nytt hus. Det skulle inte bli lika ståtligt, inte lika pampigt och överdådigt, som det förra. Därför grät de gamla männen; de klagade och jämrade sig bitterligen.

Men de yngre männen, som inte hade sett det förra huset, gladdes sig. De var tacksamma att få bygga ett nytt hus åt Herren. De längtade efter att få göra det verk, som var lagt i deras händer.

Men som alltid när det gäller att bygga upp något åt Herren, möter det motstånd. Vi läser Esra 4: 1—2. "Men när ovännerna till Juda och Benjamin fingo höra att de som hade återkommit ifrån fångenskapen höllo på att bygga ett tempel åt HERREN, Israels Gud, gingo de till Serubbabel och till huvudmännen för familjerna och sade till dem: "Vi vilja bygga tillsammans med eder, ty vi söka eder Gud, likasom I, och åt honom offra vi alltsedan den tid då den asyriska konungen Essarhaddon lät föra oss hit."

Här hade nu 50.000 man, kvinnor och barn, efter en lång och strapatsrik resa på fyra månader, kommit till resans mål, och var redo att börja bygga. Då kommer plötsligt människor och erbjuder sin hjälp. Ja, de säger att de har samma strävan, att söka Gud, som de andra. Och menar att det naturligtvis är bäst att här slå sina viljor ihop.

Men vilka var nu de här ovännerna? Jo, det var helt enkelt släktingar till dem själva, som bodde i Norra riket; samariterna. Man kunde ju tycka att det inte skulle finnas någon anledning att stänga ute sina egna släktingar i det här arbetet.

"Men Serubbabel och Jesua och de övriga huvudmännen för Israels familjer sade till dem: Det är icke tillbörligt att I tillsammans med oss byggen ett hus åt vår Gud, utan vi vilja för oss själva med varandra bygga huset åt Herren, Israels Gud, såsom konung Kores; konungen i Persien, har bjudit oss." Esra 4:3.

När man inte fick vara med och bygga, vände

Forts. sid. 16

**brev
från
Brasilien**

**Nu behövs
din hjälp
i Brasilien**

pg 44 10 05-6

Maranataförsamlingen,
Fjärmissionen, Brasilien
Box 1236
161 12 BROMMA 12

Vi är pliktiga att hjälpa

skriver missionär ERNST HÖGLANDER. Samtidigt var-
nar han för det sociala evangeliet och dess utövare som i
vissa fall utnyttjar nödhjälpen för egen vinning.

Det är fullt bibliskt och nöd-
vändigt, att varna för ett socialt
evangelium som förkunnas som
frälsande. Inga gärningar, hur goda
de än är, kan som sådana frälsa en
enda syndare. Men de kan bli ett
medel till frälsning där de utövas
osjälviskt i en kristen anda.

Det enda som frälsar — föder
individen på nytt — är tron på
Jesus Kristus som Guds son och
på det frälsningsverk han utförde
på Golgata genom sin död samt på
hans uppståndelse från de döda.

Men det kan också finnas en
fara, att vi får ett trons frälsnings-
evangelium som befriar oss från
varje slag av gärning. Vi är, en-
ligt Nya Testamentet, *pliktiga* att
utöva goda gärningar.

Det viktigaste f. n. här i Brasi-
lien vad det gäller denna verksam-
hetsgren, är, att skapa förtroende,
vilket endast kan ske därigenom,
att arbetet utföres osjälviskt utan
tanke på vinst. Det har nämligen
förekommit, och förekommer allt-
jämt, att den sociala verksamheten
utnyttjats till egen vinning. Social
verksamhet ger i dagens Brasilien
ett positivt genklang hos folket i
allmänhet. Journalister för olika
veckotidningar har vid några till-

fällen tillhandahållit faktaupplys-
ningar om fall där social verk-
samhet helt har utnyttjats för egen
vinning.

Kyrkan socialfall

I många fall har de evangeliska
kyrkorna varit rädda för allt vad
social verksamhet heter. Kyrkan
själv har blivit socialfallet där även
de fattiga och nödlidande måste
vara med och underhålla. Försam-
lingen har kommit in i en krets-
gång där propaganda för offer och
kollekt måste göras minst en gång
i varje sammankomst. Stora och
små kyrkobyggnader slukar stora
summor. Pastors- och evangelist-
löner ligger i de etablerade kyrkor-
na oftast över medelklassens.
Många pastorer har faktiskt lyc-
kats riktigt bra. På några få år
har man gjort både sig själva och
sin släkt rik.

Även när det gäller social verk-
samhet är Jesus i ord och gärning
vårt föredöme. Han såg de lidan-
de som "får utan herde". Han som
själv inte ägde någonting mättade

Forts. sid. 17

”Öppet hus” i fattigaste stadsdelen

” — — — för att jag i alla händelser skall frälsa några”. I Kor. 9: 22.

Vi har så ofta blivit kallade ut till människor i hem med alla de slag av nöd och lidande, som är orsakade av fattigdom. Vi har bedit för dem, önskat dem Guds välsignelse och så lämnat dem i deras elände. Herren talade då till oss om att göra något för att också hjälpa några att lätta deras börd. Och samtidigt vittna för dem om frälsning.

Vi hyrde ett enkelt hus i en av de fattigaste stadsdelarna, köpte några begagnade möbler och en lördagseftermiddag, för en månad sedan, hade vi invigningsfest. Det kom omkring sextio—sjuttio, mest barn, som vi bjöd på kakao och

bröd. De vuxna bjöd vi på kaffe.

Gud har verkligen öppnat denna stadsdel för oss. Varje tisdag bjuder vi ett tjugofemtal på mat. Vi har ordnat med matkuponger, och vi försöker bjuda dem som bäst behöver hjälp. Efter maten har vi bön för alla som vill ha förbön. Alla stannar och vill ha förbön. En fru berättade i tisdags hur allting har blivit annorlunda i hemmet sedan hon blivit föremål för förbön. Vid dessa bönestunder kommer också en del endast för att få förbön.

Varje lördagseftermiddag har vi möte. Då bjuder vi på kaffe och samtal med människorna. Vi vittnar för dem om Jesus, som vill frälsa, hela och vara Den gode Herden. Så sjunger vi förstås. Ni

— Vi hyrde ett enkelt hus i en av de fattigaste stadsdelarna, berättar Doris Höglander. Som ni kan läsa här nedan sjuder det av liv och speciellt många barn har Maranatahuset som andra hem.

skulle se de söta barnen, när de glädjestrålade klappar i händerna och sjunger: ”Minha alma esta cheia de paz” (Min själ är full av frid).

Vårt centrum, där i stadsdelen Gruseiros, som vi kallar Obra Social Maranata, har redan hunnit att bli så kärt för oss.

Vi har också hunnit att ordna en söndagsskola där. I söndags var femtio elever med. De stod och väntade utanför, då vi kom strax före nio på morgonen.

Det känns också lättare nu sedan vi köpt bil. Denna stad är ju så tröttsam med alla sina backar. Värmen detta år är också något av det ovanligaste slaget. Det påstår åtminstone brasilianarna.

För att underlätta undervisningen i söndagsskolan delade vi upp eleverna i tre klasser. Ernst undervisade de vuxna. Bo tog hand om småbarnen och talade och sjöng med dem. Han har sin gitarr med sig, och till allas förtjusning, började han i söndags lära dem en svensk kör.

De större barnen undervisade jag. Det är något oerhört gripande att se deras hunger efter Jesus. Det är ju mycket viktigt att man går in i de dörrar som man så påtagligt ser att Herren öppnar.

I lördags efter mötet blev vi kallade hem till en sjuk, för att bedja. Till hemmet kom minst tjugobarn, som ville att vi skulle bedja för dem. ”Välsigna mig också”, var deras bön till oss.

En del av barnen berättade för oss att de inte hade några skor. De undrade om vi kunde ordna ett par till dem.

Vänner, bed för oss att vi får vara kanaler att förmedla goda gåvor och fullkomliga skänker från Herren.

Doris Höglander

Låt dig fyllas av helig Ande

□ Transcendental meditation är en av de många yoga- och kärleksläror som vegeterar i det kommersialiserade och industrialiserade västerlandets utkanter. En "naturmetod" som påstås råda bot mot både stress och livströtthet. Hittills är det mest ungdom som via drogromantik och popkult dragits med i denna österländska rännil av ockulta vågen. Men läran sprids nu rationellt till allt bredare folkgrupper — även "vanliga" svenskar. Det har blivit "inne" att meditera.

Vår unge broder — vill vara anonym — som skrivit artikeln här intill var en av dem som försökte komma till rätta med tillvaron enligt den indiske profeten Maharishis recept.

För 375:—, kontant, inviges man i människotankens labyrinter. Kon-takten förmedlas av utbildade instruktörer i en stämningsfullt inredd våning mitt i det centrala Stockholm. Rörelsen annonserar ofta i Dagens Nyheter. "MÅ BÄTTRE", står det till synes oskyldigt, "utnyttja hela din inneboende energi och livsglädje".

Men T M är långt ifrån ofarligt!

— En människa som inte står under bibelns inflytande måste ha mycket svårt att avslöja detta plockande och rotande med sig själv, berättar artikelförfattaren.

— Man förslavas successivt, ofta omedvetet och känner sig allt annat än fri och avslappnad den dag man vill tränga sig bort från meditationen.

— Men i omvändelsen till Jesus Kristus upplevde jag hur alla kanaler blockerades. Och jag tror det är viktigt att inte bara tro rent intelligensmässigt utan komma in i ett aktivt kristet liv med bön och tjänande. Framför allt låta sig uppfyllas av helig Ande! □

"Transcendental meditation bygger på en teknik, som gör det möjligt att tränga allt närmare tankens källa, d. v. s. allt djupare ner i tankarnas ocean."

Det här citatet är hämtat från ett introduktionsblad i meditation, skrivet av Johannes Olivegren, en av de mer kända profilerna här i Sverige, knuten till begreppet transcendental meditation.

Enligt den transcendentala metoden, är meditation motsatsen till koncentration. Meditation i den här formen, går ut på att låta tankeströmmen flöda i fullständig frihet, i det syftet att tömma ut tankarnas ytskikt, och nå djupare, till ursprungstankarna. För att stimulera tanketömningen används en ljudkombination på sanskrit, "tankefordon". Den dagliga meditationen innebär då, att tömma sig på tankar, nå djupare, och på så sätt komma till ökande "självkännedom" eller kännedom om "ursprunget".

Längre fram i Olivegrens avhandling, låter det så här; "Tänkandet leds ju inåt till allt subtilare medvetenhetskikt. Till sist, bortom den subtilaste tanken överger oss även vårt tankefordon. Vi når bortom tankarna. Hela vår varelse *transcenderar* (går bortom) över i ett tillstånd, där sinnenas sökande finner sitt mål, sin fullbordan.

Från denna innersta tillvaro återvänder vår varelse fylld av ny energi, intelligens och glädje."

Universalismen

Knutet till den här formen av meditation, är den universella religionen, där det gudomliga uppfattas som helt opersonligt. Om man har denna opreciserade religionssyn i åtanke och sedan går till det faktum att dessa meditatörer når till skikt utanför det vardagligt mänskliga, når till skikt *bortom*, så uppstår den helt avgörande frågan: vad sker när sinnet töms på detta sätt och blir

BC SAN

Den andliga hungen
flykten blommar
n
tillhör typen uppf
plockar med sig sjä

Den saluförs son
liga depressioner. M
under sig själv.

vidöppet för universella impulser?

Det är ett känt faktum bland meditatörer att de ibland när de mediterar kommer in i ett särskilt tillstånd, som upplevs som strömningar i kroppen. Detta sker under sinnets totala tanketomhet och övergår till en stunds "högre medvetande". Man kan då "se" sig själv utifrån, på avstånd och upptäcker sin kropp på nytt. I dessa strömningsögonblick intar drifterna det tomma sinnet, man blir så att säga överväldigad av sin egen kropp.

Därmed har vi nalkats kärnpunkten i den här läran. Ursprunget som meditatörerna når fram till: "Hela vår varelse *transcenderar* (går bortom), över i ett tillstånd där sinnenas sökande finner sitt mål, sin fullbordan."

Denna innersta tillvaro, vad är det?

För en meditatör är likhetstecknet satt mellan det tömda sinnet — bortom — och Gud.

Man delar inte upp tillvaron i två stridande; utan räknar endast med *ett* kraftutflöde.

RTOM NINGEN

I dagens människor leder ofta till själsflykt. Och i den nerna. Transcendental meditation är en av dem. Den avdammade urläror, uti vilka den mänskliga visheten tar sönder sig själv, lurar sig själv. Ermedicin mot dåliga nerver, knarkmissbruk och mänskar väg för en annan form av slaveri: människans slaveri

Förslavning

Men för en kristen står det helt klart, att här är det inte Gud man kommunicerar med: utan det som är rakt motsatt Gud.

Vad som sker med det tömda sinnet är ingenting annat än att man öppnar sig för helt andra impulser och överväldigas av de kroppsliga drifterna. Istället för att genom daglig meditation ernå sinnets befrielse, sker en stegvis förslavning. "Strömningarna" är kroppens palatsrevolutioner. Drifterna, d. v. s. ondskan, personifierad, ockuperar sinnet. Det är den kraften som meditatören når kontakt med i "ursprungsoögonblicken".

I själva verket är det här en av de mest hotfulla villoläror som för närvarande florerar. Genom sitt yttre sken av nära samklang med gudstro och sitt rika, filosofiska blomsterspråk, framburet av pro-

feten Maharishis penna, och sitt anspråk på att förändra den inre människan, är den brutalt förrädisk.

I vårt superindustriella västerland, där företagsjättar slukar småindustrier, jakten mot framtiden blir allt vildare och kolosserna allt större, känner människorna sig allt mindre. Där människor grips av gränslös materiell lusta och det andliga livet trampas sönder av industrimaskinerna, drivs man av den andliga hungern till själsflykt.

Det är i den själsflykten som nyreligionerna blommar: Transcendental meditation är en av dem. Den tillhör typen uppfräschande, avdammade urläror, uti vilka den mänskliga visheten plockar med sig själv, plockar sönder sig själv och framförallt lurar sig själv, i samband med det faktum att man kommer fram till sanningar som inte är vad man tror dem vara.

JESUS

enda vägen

Det finns bara *ett* sätt att gå vägen från omedvetenhet, förgänglighet och död och det är att göra en helomvändning och ta emot Jesus Kristus som personlig Frälsare. Endast genom Jesus kan vi finna evigt liv och återknyta kontakten med Gud. Jesus var sänd av Gud och upprättade ett nytt förbund: Nya Testamentet. Han representerar allt för oss, och allt i Gud: "Jag är Vägen Sanningen och Livet, ingen kommer till Fadern utom genom mig."

Paulus var en bildad man som förföljde Jesu lärjungar, till dess att Guds kraft i ett enda ögonblick förkrossade honom, och han blev en eldsjäl bland Guds skaror. Som Guds apostel skrev han senare; "Ja, jag räknar i sanning allt såsom förlust mot det som är långt mer värt: kunskapen om Kristus Jesus, min Herre. Ty det är för hans skull som jag har gått förlustig alltsammans och nu räknar det såsom avskräde, på det att jag må vinna Kristus.

– *Jesus Kristus är densamme*

På församlingsfest i Sölvesborg

Här kommer Nanny Bengtsson, Markaryd, med kaffet. Bilden från maranataloken i Sölvesborg. Evangelist Yngve Stenfelt rapporterar.

I den sista tidens väckelse-, frigörelse-, protest- och bönemöten här i Sölvesborg har Guds Ord haft framgång. Protest skriver vi därför att vi i början på året ställde upp utanför Evangeliska Alliansens sammankomst i staden. På plakat, med traktater och appeller försökte vi påvisa vad Bibeln säger om enhet för präster, predikanter och besökare. Och genom pressens försorg klargjordes för allmänheten att den Andens enhet som det står talas om i Ef. 4 inte grundar sig på annat än ett dop. Protestmötet slutade med att en syndare omvände sig till Jesus.

Veckan efter bad vi med en avfälling som åter prisade Herren i nya tungor för ett fullbordat gulgataverk. Så var tiden inne för ett

besök av Arne Imsen med fru som först hade ett välbesökt och laddat väckelsemöte i Sölvesborg. Söndagens möten var förlagda till konserthuset i Kristianstad, vilka var de första möten inomhus för vår del. Under ett halvårs tid har vi däremot haft torgmöten, spridit traktater och tidningar och även högtalarbil har kommit till användning så nog har de flesta kristianstadsborna på något sätt hört maranataropet alltid. Kristianstad har också ett fängelse som väntar på evangeliets representanter.

För att återvända till Sölvesborg så hade vi utlyst dopförrättning för en tid sedan. IOGT-lokalen hyrdes för ändamålet men när vi kom med den provisoriska men bastanta dopbassängen, visade sig alla

dörrar vara för trånga. Alltnog, vi tog bassängen med hem till vår lilla lokal men stötte även här på samma problem. Fönstret blev vår räddning och efter tre timmar var utrustningen på plats. När det så var mötesdags tog vi med allt folket från IOGT hem till oss, och fortsatte mötet där. Från Halmstad och Jämsjö hade vi fått förstärkning. Vi lovade Gud, predikade och sjöng tillsammans.

Och nu ser vi fram mot tältmötena. Eftersom vi bor i "rätt" landsända börjar vi redan 28 april. Kom ihåg oss i bön och må Herren bevara den lilla men växande och förnyade Maranataförsamlingen här i den smörjelse vi nu upplever. Korset är vår kraft!

Yngve Stenfelt

Halmstad:

Goda nyheter från västfronten

*Kamp men seger det är
Gud mig lyfter och bär
Han är med i båd vatten och
eld."*

Denna strof uttrycker något av vad vi upplevt den senaste tiden i Halmstad. En intensiv och allt hårdare kamp mot vår fiende djävulen, som är en listig och skicklig strateg. Och det gäller vara vaken och på vakt. Det är ett heligt krig som vi utkämpar.

"Den kamp vi hava att utkämpa är en kamp icke mot kött och blod, utan mot furstar och väldigheter och världshärskare, som råda här i mörkret, mot ondskans andemakter i himlarymderna. Tagen

alltså på eder hela Guds vapenutrustning så att I kunnen stå emot på den onda dagen och, sedan I haven fullgjort allt, behålla fältet."

Ef. 6:12—13

Vi går framåt i Jesu namn, och vi tror han ska ta ut människor här i Halmstad, som helt och reservationslöst ställer sig i hans tjänst. Vad han behöver i dag är inte sympatisörer och åskådare som bara vill uppleva härlighetsidan, men som inte vill ta konsekvenserna av vad Maranata-väckelsen verkligen innebär. Det behövs arbetare; trogna och sanna

Familjen Rudgard som i alla år kämpat troget på smålandsfältet bor och verkar numera i Halmstad. Från vänster på bilden Monika med lilla Magnus, Susanne och Kurt.

Jesu efterföljare, som vill ta hans kors på sig och bära smäleken.

*"Utanför lägret må
hela brudeskaran stå
Då är hon fri att gå."*

Att gå denna väg innebär försakelse och lidande, men också välsignelse och härlighet, då man får vara föremål för Guds kärlek och handlande i sitt liv.

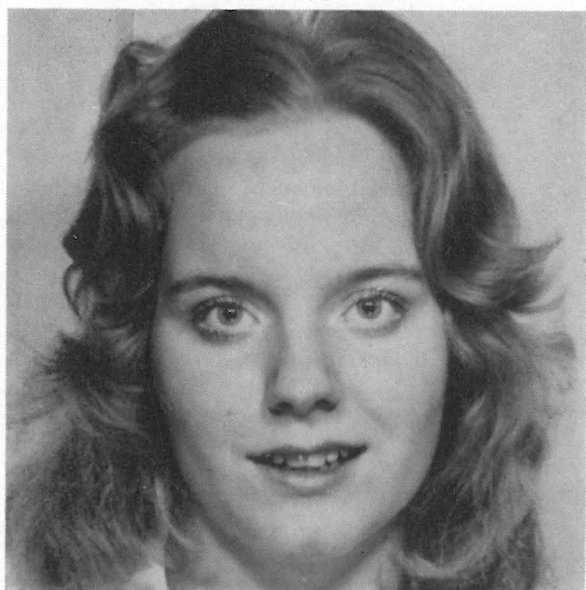
Vi vill vara en **Radikal Väckelsekristen Front** i Halmstad. Mot ekumenikens breda, men falska väg. Ett salt i förruttnelsen, och ett ljus i mörkret. "Vi har förpliktelser både mot greker och andra folk, mot visa och ovisa." Rom. 1:14 Förhållandevis är det inte många kristna bekännare här i sta'n. Största procenten människor känner inte Jesus. Det är ett oerhört missionsfält, som vi här försöker bearbeta med Maranata-budskapet. Vi har haft torgmöten och besökt varuhus. Och med jämna mellanrum har vi haft aktioner med traktater och tidningar. På senaste tiden har vi också besökt fängelser här, vittnat och sjungit för de utstötta människorna som sitter där. Många har varit gripna, och ställt frågor. Vi märker den längtan som finns efter andliga realiteter. Midnattsropet har tacksamt tagits emot varje gång vi besökt dem.

Jag vill också nämna om vårt samarbete med Maranataförsamlingarna i Göteborg och Sölvesborg. Det har varit en styrka och hjälp för oss, att kunna ha utbyten och odla gemenskapen och vara en enad front för Maranataväckelsen i denna del av landet. Göteborgarna *Folke Jakobsson, Kjell Grivbjer* och *Sven-Åke Asplund* har flera gånger ställt upp här, likaså har sölvesborgarna *Yngve Stenfelt* och *Kennet Karlsson* många gånger varit här.

Fredagen den 26 januari hade vi glädjen att ha *Britta och Arne Imsen* tillsammans med *Lasse Andersson* här i ett möte. Vi fick då uppleva förnyelse i tron och i tjänsten för Jesus.

Kom ihåg oss i edra förböner.

Kurt Rudgard

Vet du vad Gud gjorde för oss?

den frågan ställer

Elisabeth Jansson, Halmstad

Man kan inte läsa länge i Bibeln utan att märka att stor uppmärksamhet ägnas åt ämnet synd, dess orsak och botemedel. Vi tänker ofta på synd i samband med dans, sprit, våld o. s. v. Men i Bibeln står det ju att allt annat än Guds fullkomlighet är synd. I Rom. 3: 23 läser vi: *"Alla hava vi syndat och äro i saknad av härligheten från Gud."*

Vet du, att alla är vi syndare? Du kanske har läst Bibeln från början eller hört talas om skapelseberättelsen. Där står det ju också om syndafallet. Adam och Eva blev förbjudna att äta av kunskapens träds frukt. De lydde inte Gud och sålunda blev de syndare.

Så snart Adam och Eva hade syndat, blev de medvetna om att de var nakna och de försökte gömma sig för Gud. (I Mos. 3: 10.)

Syndens lön är döden! Adam blev andligt död när han hade syndat. Alltså, han blev skild från Gud. Därmed kom också den lekamliga döden in.

Adam blev dömd att dö.

Adams syndiga natur överfördes till hela människosläktet. Varje barn som föds av syndiga föräldrar är syndare. Läs Rom. 5: 12—18.

Om man bara ser sig omkring något lite, vad ser man då? Jo, en massa lidande. Så skyller man allt detta på Gud. Men glöm inte bort att vi alla har en fri vilja.

Bevis på synden, vet du vad det är? Har du tänkt på alla fängelser, sjukhus, begravningsplatser m. m. Detta kan man kalla för syndens följder, och i dess spår kommer lidande, smärta, tårar, död. Ganska skrämmande, eller hur?

Syndens lön är DÖDEN (Rom. 6: 23). Så länge en människa lever i synden är hon andligen död. Och om hon dör i det tillståndet är hon underkastad evig död. Läs Upp. 20: 14.

Men det finns en räddning från evig död. Tack och lov! Vet du vad Gud gjorde för oss? Jo, han sände sin son Jesus Kristus till denna världen för att vi människor av syndig natur skulle få en chans att slippa från den eviga döden. (Joh. 3: 16.) Du behöver bara tro på Guds son. Läs Rom. 19: 9—13. Underbart, vilken nåd!

Lev inte bara för denna världen. Läs också Matt. 16: 26.

Gud välsigne dig att ta emot Jesus Kristus som din personlige frälsare! Joh. 1: 12—13.

*Många fridshälsningar från
Elisabeth Jansson i Halmstad.*

■ Mellan 200 och 300 utländska missionärer i Uganda står under utvisningshot, framgår det av ett tal av president Amin. Han var inte belåten med utländska präster och menade, att om det händer det minsta, får de ge sig av.

■ Även påven är nu beredd att sälja sitt goda förhållande till Taiwan för att få Maos välsignelse, ryktas det i diplomatiska kretsar. Idag omtalas i Kina påven som överhuvudet för 600 milj. katoliker. Tidigare betecknades han enbart som representant för amerikansk imperialism.

■ En LP-ledare i Dagen fastslår, att Filadelfias föreståndare i Stockholm samtidigt är den självskrivne ledaren för den svenska pingströrelsen. Liksom Roms första pingstförsamling på sin tid med 50 000 medlemmar bestod av spridda grupper, vilka höll samman och räknade sig som en församling, så är det också med den svenska pingströrelsen.

■ Inom ledande katolska kretsar överväger man nu att ev. välja en man från Afrika som den förste svarte påven vid nästa påveval, sägs det. Detta skulle vara den bästa bekräftelsen på kyrkans förkastande av rasismen, som är ett allvarligt hot mot den kristna civilisationen.

■ Kristna och muslimer står varandra närmast av alla världsreligionerna i sin tro på en enda Gud, menar den muslimska världskongressen som samlades i Beirut under januari. Kristna och muslimer bör därför ta upp en dialog och tillsammans avvärja de antireligiösa krafterna i världen.

■ Jonny Cash tänker nu göra en film om Jesus och har för det satsat 2,5 milj. kronor. Rollen som Jesus skall dock en svenskättad filmregissör göra framför allt på grund av hans blonda axellånga hår.

ständigt hur Herren för dem fram mot målet trots felsteg och brister. Varför? Jo, de har tagit Herrens vision på allvar. De kommer slutligen fram.

Det finns ytterligare en kategori människor: de som aldrig har fått någon kallelse, men ändå följer med lik Lot. En dag måste de skilja sig från den som har fått en verklig kallelse.

Min vän, se framåt. Låt icke det kaldeiska Ur, Haran eller Egypten bli ditt öde. Fortsätt när Herren talar, oavsett vad andra människor menar eller tror. Om du bara lyssnar till Herrens röst kommer också du att nå målet för din vandring, det himmelska Jerusalem.

Snart är vi framme, raskt mot målet det går, håll bara ut en liten tid. När vi är hemma segerkransen vi får, all kamp och strid är då förbi.

Karl Georg Rognstad

Mitt största bud

*Att älska varandra
Det är mitt största Bud!
Som fullkomlig glädje ger
Som frid och seger är!
Att älska varandra
Det är mitt största Bud!
Så säger Guds dyrbara Ord!*

*Kärleken är viktigast!
Kärleken förgås aldrig!
Allting annat snart försvinner
Kärleken förgås aldrig!*

*Kärleken är mild och tålig
Kärleken avundas ej!
Kärleken uppblåses icke
Den söker icke, icke sitt!*

*Kärleken förtörnas icke
Den hatar ej för oförräts skull!
Sanningen är dess glädje
Den tror, den hoppas,
den uthärdar allt!*

*Kärleken är mycket helig!
Samlar alla i gemenskap!
Den är viktigast i livet
Där kärlek härskar, jubel är!*

*Där finns icke sår och tårar
Där finns icke dyster vän!
När endast kärleken regerar
Skiner solen i evighet!*

KRISTINA WAHLSTEN

VANDRA...

forts. fr. sid. 15

och sedan överför situationen till vår tid finner jag att det är likadant nu. Du och jag har också varit med när Herren har talat till oss. Talat till oss om att gå ut, fortsätta vandringen till det land som Herren har lovat oss. Det finns tragiskt nog en hel del människor som aldrig tar Herrens ord allvarligt och som förblir i det kaldeiska Ur. Andra accepterar kallelsen och går ut, börjar vandringen, men kommer aldrig längre än till Haran. De förblir där. Någon fortsätter vidare, och kommer fram till landet, men av skilda orsaker blir öknen deras öde. Endast några få fortsätter, men de som hela tiden går vidare när Herren talar och icke bryr sig om andra människors "goda råd" upplever

han hat mot dem i stället. Ja, man bedrev allehanda anslag, för att förhindra arbetet. På det viset stod allt arbete stilla, i femton år. Esra 4:24.

Hur skulle det då ha gått om släktingarna fått vara med och bygga? Hur skulle det gått med tempel då? Hade det alls blivit något tempel?

Knappast. I stället hade det blivit en infiltration av misshand, besvärigheter och stridiga uppfattningar som skulle gjort det omöjligt att bygga ett hus åt Herren. Därför var det helt riktigt som Serubbabel och Jesua gjorde här, att de tog avstånd från dem.

forts. nästa nr.

Arne Imsen böcker

FRÅN DÖD TILL LIV

ARNE IMSEN är en dynamisk förkunnare, som med sällsam sanktion framträtt med sitt budskap. I vida kretsar är han känd och omdiskuterad som debattör och från polemiker. Alltför få har tyvärr lärt känna predikanten Arne Imsen. Det är därför med glädje och spänning vi låter sexton angelägna budskap gå ut i bokform.

Pris: Inb. 25:50 (+ moms)

FRUKTAD FRIHET

FRUKTAD FRIHET är framför allt ett intressant historiskt dokument. Arne Imsen påvisar med mängder av citat ifrån pingströrelsens barndom, att förföljelsen av Maranata i dag är nästan identisk med den pingströrelsen upplevde för femtio år sedan.

Pris: Häft. 29:50. Inb. 34:50 (+ moms)

Orderadress:

MR:s Bokförlag AB Box 1236 161 12 Bromma

Sänd mig mot postförskott

.... st FRÅN DÖD TILL LIV

.... st FRUKTAD FRIHET
häft./inbunden

Namn:

Bostad:

Postnr, postadr.

MR 5/73

PROV- PRENUMERERA PÅ MIDNATTSROPET

5 nummer för 5 kronor

Fem kronor är inte mycket, och räcker inte till så mycket; en kopp kaffe med nåt till... eller frukt, ett par tvålar, rakvatten eller en flaska hårspray. Ja, du vet själv hur lätt de försvinner.

Men ibland räcker fem kronor till överraskande mycket. Som exempelvis nu, då Midnattsropet kommer med detta reklamerbjudande. Du får hela fem nummer av Midnattsropet till Dig var fjortonde dag 2 1/2 månad framåt.

Passa på tillfället, provprenumerera idag för Dig själv och kanske också för någon i Din omgivning.

☐ önskar provprenumerera på Midnattsropet för 5 kr. Är ej tidigare prenumerant.

Namn:

Bostad:

Postnr, adr.:

Tel.:/.....

MIDNATTSROPET BOX 1236
161 12 BROMMA 12. Tel. 08/80 29 35

Har dina vänner eller anhöriga fått något Midnattsrop i år?

Sänd oss fem väl valda adresser så skickar vi ett provexemplar till dem.

Namn
Adress
Postnr, adr:

Namn
Adress
Postnr, adr:

Namn
Adress
Postnr, adr:

Namn
Adress
Postnr, adr:

Namn
Adress
Postnr, adr:

**OBS! Glöm inte ditt namn
och din adress.**

Namn
Adress
Postnr, adr:

MR:s Bokförlag AB

Box: 1236

161 12 BROMMA 12 Tel. 08/80 29 35

Siffror

och

samfund

■ Katolska kyrkan har under tioårsperioden 1960—1970 ökat från 29.200 till 58.929.

Ortodoxa kyrkan ökade procentuellt ännu mer. 1960 hade den 10.000 medlemmar. Tio år senare 50.500. Detta tillflöde av människor i dessa båda samfund, grundar sig på invandringen. Helt naturligt kommer dessa förskjutningar av den religiösa bilden att visa sig i olika sociala sammanhang. Inte bara skolorna blir religiösa brytningspunkter, utan även inom och utanför andra institutioner, uppstår religiösa fokus.

92.000 medlemmar hade Pingst-rörelsen 1960. Tio år senare var siffran nästan oförändrad: 92.443. Svenska Missionsförbundet minskade under de tio åren, från 96.731 till 85.679. En liknande minskning visade sig i Frälsningsarmén, Baptistkyrkan och Metodistkyrkan.

Frånsett invandringen, kommer Jesusrörelsen in i den här samfundsbilden, och leder till förskjutningar. Jesusrörelsen är ju en företeelse både inom och utom kyrkorna, allt vad den representerar och gör utanför den officiella samfundsramen är ofta omdebatterat, ifrågasatt: men ingen vet riktigt vad som sker, emedan företeelsen inte är kanaliserad. ■

Forts. fr. sid. 8

de hungrande, botade sjuka och gjorde dem funktionsdugliga i samhället. "Jag var hungrig och I gäven mig att äta" skall det heta på domens dag till alla dem som varit besjälade med givmildhetens ande och som delat med sig av sitt goda.

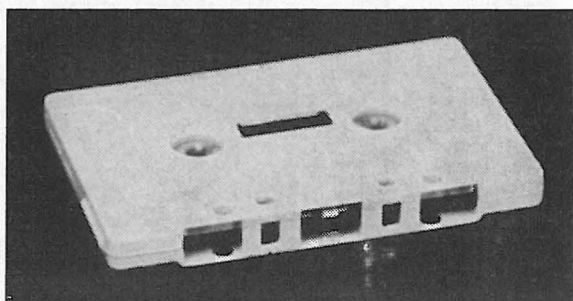
Guds ord går så långt, att det sträcker sig över gränserna för bekanta och vänner: "Om din ovän är hungrig, så giv honom att äta". Rom. 12: 20.

Asketen Johannes Döparen hade också ett socialt program i sin verksamhet. Efter en av hans "domspredikningar" frågade folket

honom: "Vad ska vi då göra?" Han svarade och sade till dem: "Den som har två livklädnader, han dele med sig åt den som icke har någon; och den som har matförråd, han göre sammalunda." Luk. 3: 10, 11.

Låt oss bedja Gud om nåd, att i en ödmjuk och förkrossad ande kunna kämpa emot det stora religiösa blocket som för var dag växer sig allt starkare som gemensam front mot "kättarna". Med hjärta och huvud på klippegrunden ska vi kunna stå fasta i övertygelsen, villiga att ge våra liv för sanningen som till slut skall segra.

Ernst Högländer

KOMPAKT KASSETTER

KB 108 (stereo)

Jesusfolkets hallelujakör:

Väckelsen är här/ Det som håller liv i mig/
Glory, glory, glory/ Ära, ära, ära/
Jesusfolkets hallelujakör/ Till harpors spel/
Det skall bli ett härligt möte uti skyn/
Trist i verden det är i vår tid/
Halleluja-land/ Min kung och jag/
Elden brinner/ När de frälsta tåga in/
Barnen sjunger:
Varje dag/ Jesus har en bok i himlen/
Med Jesus i familjen/ Maranatabarnen/
Gud som haver barnen kär
Pris kr 32:50 (med moms)

KB 106 (stereo)

Christina Sonesson, Irene och Rut-Mari Dahlberg:

Om du förstod/ Vi går hand i hand/ Kristall-
havet/ O, härliga dag/ Vägen, sanningen
och livet/ Ovärdig/ Jesus är vägen/
Maria Magdalena/ Gudasonen/ Försent,
försent
Pris kr 32:50 (med moms)

KB 103 (stereo)

Tolv omtyckta andliga sånger:

Å hvilken dag det blir/ Jag lever i dag/
Sådan är Han än i dag/ Vi reser hem/
Vem är Jesus/ O, Golgata den platsen är/
I Egyptens mörker/ Jeg er fri, lykkelig/
Ske Din vilja med mitt liv/ Ingen är så full av
nåd/Jag vet att Jesus lever/
All min synd Jesus tog/
Pris kr 32:50 (med moms)

KB 102 (stereo)

Christina Sonesson:

Pilgrimmens längtan/ Men om Du kom just nu/
Om jag ägde allt/ O rena mitt hjärta/ Se det
väller fram en flod/ En gång jag levde utan
frid/ Kommen till mig/ I glans och i ära/ När
morgonen kommer/ Jag kan aldrig aldrig
glömma/ Mannen Jesus/ Ej jag räds.
Pris kr 32:50 (med moms)

KB 101 (mono)

Arne Imsen:

Om det är dröm/ Jesus kommer/ Möt oss
där/ Av ditt kors/ O, rena mitt hjärta/ O, Jesus
du som fyller allt/ Kvinnan vid Sykars brunn/
Jag tror på Gud/ Det urgamla kors/ Se mäng-
den mot Golgata skrider/ Jag har gjort många
resor/ Se, det är vägen
Pris kr 32:50 (med moms)

LIVE - serien

Denna serie innefattar band inspelade i väc-
kelsemöten. Solo- och allsång i väckelseat-
mosfär. Du har gjort en miss om du inte lyss-
nat på något av de band vi redan hunnit få
ut. Priset är också en glad överraskning —
endast 13:50 kr/st (med moms)

KB 7001 (stereo)

Lovsång på kassett:

Väckelsemöte med tal och sång. Inspelat
påskan 1972. Sång av K.-G. Rognstad, Arne
Imsen, Viveca Jilker sångarna, och två barn.
Vårt mest sålda band. Verkligt bra.

KB 7002 (stereo)

Helt nytt!! (Innehållet ej fastställt vid tidning-
ens pressläggning).

Till adressaten:

Är adressen felaktig;
meddela adressändring
till tidningen

Till postverket:

Vid obeställbarhet;
returnera godhetsfullt
tidningen till Midnattsropet
Box 1236, 161 12 BROMMA 12

Men Hjälparen, den helige
Ande, som Fadern skall sän-
da i mitt namn, han skall lä-
ra eder allt och påminna eder
om allt vad jag sagt eder.

Joh 14:26

SANN KUNSKAP

☐ På mitsidorna kan du läsa om en ung människa som omvänt sig till Kristus, efter att ha varit fångad av avancerad meditation. Fångad i sitt tankeliv och ett mållöst rotande i sitt inre virrvarr.

Det mest typiska för de moderniserade, urgamla tankeläror som saluförs idag är just mållösheten. Något som meditatören oftast är omedveten om. Men tänk att få bli uppfylld av helig Ande! Hjälparen som skall visa oss en enkel och klar väg till levande Gud.

☐ Det är den helige Andes uppgift att ge oss sanna kunskap om Gud, sanna kunskap om människan och sanna kunskap om Jesus Kristus. Det var den kunskapen Jesus kom till jorden för att predika. Han undervisade om himmelriket, om vår skapare och fader. Han kom för att avslöja Gud, men också för att avslöja människan i hennes situation utan Gud och hopp i världen.

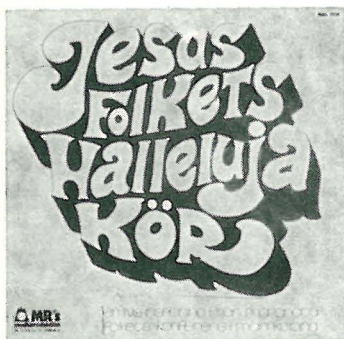
Men han predikade inte enbart om vägen till Gud. Han själv är vägen. Han blev det genom att offra sig i döden för människans skuld

och bana en ny — fullständigt ny, utan motsvarighet i religionshistorien — och levande väg till Fadern. Detta är kristendomens väg och mål.

☐ Meditationen och det mållösa sökandet gör oss onaturliga och osäkra i tillvaron. Att bli fyllda av den helige Ande gör oss sanna och naturliga. Om du läst om Jesus och fascinerats över hans naturliga sätt att umgås med människor skall du komma ihåg att han redan i början av sin jordiska bana blev döpt i den helige Ande.

Detta att bli döpt i den helige Ande är ingen lyxupplevelse för extremt lagda typer. Du kan uppleva denna kraft mitt i din vardag, när som helst. Låt dig undervisas av den helige Ande, om dig själv, om den orenhet vi alla är födda i, om vägen till rening genom Jesus Kristus, om tron som utestänger moraliska och intellektuella prestationer. Låt dig sedan fyllas av den nya, rena, glada. Bara tro och det skall ske.

Lasse Andersson

MRL 2108

JESUSFOLKETS HALLELUJAKÖR:

Väckelsen är här/ Det som håller
liv i mig/ Glory, glory, glory/ Åra,
åra, åra/ Jesusfolkets hallelujakör/
Till harpors spel/ Det skall bli ett
härligt möte uti skyn/ Trist i verden
det er i vår tid/ Halleluja-land/
Min kung och jag/ Elden brinner/
När de frälsta tåga in/
Barnen sjunger:

Varje dag/ Jesus har en bok i him-
len/ Med Jesus i familjen/ Mara-
natabarnen/ Gud som haver barnen
kär

Pris kr 32:50 (med moms)

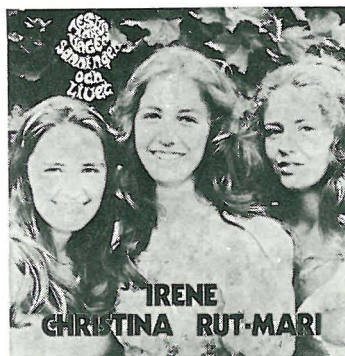
Kassettband KB 108

MRL 2106

**CHRISTINA SONESSON, IRENE
OCH RUT-MARI DAHLBERG:**

Om du förstod/ Vi går hand i
hand/ Kristallhavet/ O, härliga dag/
Vägen, sanningen och livet/ Övär-
dig/ Jesus är vägen/ Maria Magda-
lena/ Gudasonen/ Försent, försent
Pris kr 32:50 (med moms)

Kassettband KB 106

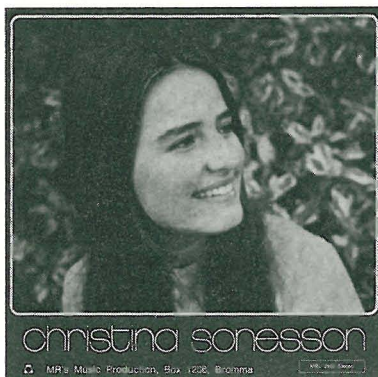
MRL 2105

**TOLV OMTYCKTA ANDLIGA
SÅNGER:**

Å hvilken dag det blir/ Jag lever i
dag/ Sådan är Han än i dag/ Vi
reser hem/ Vem är Jesus/ O,
Golgata den platsen är/ I Egyptens
mörker/ Jeg er fri, lykkelig/ Ske
Din vilja med mitt liv/ Ingen är så
full av nåd/ Jag vet att Jesus
lever/ All min synd Jesus tog/
Pris kr 22:50 (med moms)

Pris kr 22:50 (med moms)

Kassettband KB 103

MRL 2102

CHRISTINA SONESSON:

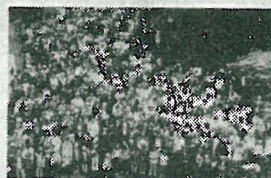
Pilgrimmens längtan/ Men om Du
kom just nu/ Om jag ägde allt/ O
rena mitt hjärta/ Se det väller fram
en flod/ En gång jag levde utan
frid/ Kommen till mig/ I glans och
i åra/ När morgonen kommer/ Jag
kan aldrig aldrig glömma/ Mannen
Jesus/ Ej jag räds/
Pris kr 32:50 (med moms)

Pris kr 32:50 (med moms)

Kassettband KB 102

LIVE-LP à 13:50

Åter till BIBELN

Maranatakonsertens sönenskonferens i Malmköping
MR's

Malmköpingsveckan 1969

MRL 2104 mono

Maranatakonsertens med

SÅNG O MUSIK
UTVECKELSE

Pingstkonsertens 1966
MRL 2103 mono

Maranatamöte i radio
MRL 2101 mono

(Ovanstående skivor finns även på kassettband)

MR's
musikproduktion
161 12 Bromma, Tel. 08/60 29 35